

Meğer İstanbul Senmişsin

— *furkansalcuk* · 09 Şubat 2019

Pürtelaş meramıyla, kelimeler tutuşsun
Eyüp Sultan'da kuşlar, hû hû diye uçuşsun
Ufkunda helecanlar, rüzgâr ile buluşsun
--O efsunkâr hayatın, bizi rüyaya iter!
--O heybetli duruşun, bizi mânaya iter!

Bir fısıltı dolaşır; karında, yağmurunda
Peygamber müjdesiyle, Fatih var damarında
Özlem vuslat hayâli, kursa da sularında
--Sana bağrında yatan Necip Fâzıl'ın yeter!
--Surlarında beyaza meftûn kızılın yeter!

Aliağa camii hep o aynı adresinde
Abdülhakim Arvasi, duyulur her sesinde
Anadolu can bulur, asırlık nefesinde
--Kadıköy'de olsa da üzülme yaraların
--Topkapı Sarayı'nda, güvende hâtıraların!

İstanbul "iman şehri" bilir diyecekleri
Ayasofya söyler bir gün bütün gerçekleri
Yıldız Parkı'nda eşsiz, sarmaşık çiçekleri
--Çamlıca'da sevdalar, kalpten mahzun ve kırık
--Sessiz hatırlayıştta, aynalarda hiçkırık!

Sürgündedir kumrular, aşk canlanır adında
Şehirler pare pare, avunmakta şadında
Kâinat çalkalanır, varlığının yâdında
--Senle her seyri âlem, telaşlı bir yarıştı!
--Ey İstanbul! Yolların cennete kaç karıştı?

Silkelenir kopuşlar, muhabbetin sezilir
Mahmurca bir edayla, Boğaz'ında gezilir
Sen olmasan İstanbul, bu diyardan bezilir
--Yıldız kayar şavkınla, müebbed alır düşler
--Eşkâlinde tanımsız bir şehrayın gülüşler!

Mart 2015

Furkan Selçuk Soylu